

الماس، دلیل درخشش رشته های کم نور کهکشان راه شیری

تحقیقات جدید نشان می دهد رشته های کم نوری که در کهکشان راه شیری اطراف ستاره های دوردست وجود دارد، در حقیقت انبوهی از الماس های بسیار ریز است.

تحقیقات جدید نشان می دهد رشته های کم نوری که در کهکشان راه شیری اطراف ستاره های دوردست وجود دارد، در حقیقت انبوهی از الماس های بسیار ریز است.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از تلگراف، تحقیقی جدید نشان می دهد نور درخشانی که در کهکشان شیری دیده می شود احتمالاً به دلیل انبوه الماس ها در فضا است. این تحقیق برای توضیح وجود رشته های کم نور از امواج میکرو انجام شده است.

ستاره شناسان مدت ها است که درباره دلیل وجود این نورها با امواج میکرو مشغول تحقیق هستند.

اما تحقیقی جدید به رهبری محققان دانشگاه کاردیف با همکاری تیمی بین المللی نشان داد، این امواج میکرو احتمالاً متعلق به کریستال های ریزی از جنس کربن باشد.

این کریستال های کربنی که به نانوالماس نیز مشهورند، در ابرهای گردوغبار و گازی اطراف ستاره های تازه متولد شده، وجود دارند.

به هرحال این انتشار بی نظیر امواج، نخستین بار زمانی مشاهده شد که در آستانه آغاز قرن بیست و یکم میلادی، ستاره شناسان مشغول اندازه گیری امواج در فضا بودند.

جین گریوز محقق ارشد این پژوهش از دانشگاه کاردیف می گوید: ما با جرات می گوئیم وجود نانوالماس ها بهترین دلیل برای تولید چنین نور درخشانی است که اطراف ستاره های تازه متولد دیده می شود.

این نور از انرژی چرخش بسیار سریع ذرات نانو به وجود می آید. این ذرات چنان کوچک هستند که نمی توان با تلسکوپ های معمول آنها را رصد کرد. این مجموعه از غبار و گاز که به آن دیسک دور سیاره نیز گفته می شود، دقیقاً مکان تشکیل سیارات و حاوی مولکول های طبیعی است.

نانوالماس های موجود در دیسک های اطراف سیارات صدها هزار برابر کوچکتر از یک دانه شن هستند و بیشتر اوقات در شهاب سنگ هایی یافت می شوند که روی زمین فرود آمده اند.

شرایط بسیار گرم و مملو از انرژی این دیسک ها سبب می شود مکانی ایده آل برای تشکیل نانوالماس ها باشند. این نخستین باری است که انتشار امواج میکرو از دیسک دور یک سیاره به طور واضح ردیابی می شود.

شیوا سعیدی قوی اندام